

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 68.

Vydána dne 20. srpna 1921.

Obsah: (271.—280.) 271. Nařízení o doplnění vysvětlivek k celnímu sazebníku. — 272. Nařízení o výrobě lihu z ovoce, bobulí a vína. — 273. Nařízení, kterým se prozatímně upravují poplatky veřejných notářů na Slovensku a v Podkarpatské Rusi. — 274. Nařízení, kterým se odkládá všeobecné sestavení nových seznamů vnucených správceů. — 275. Nařízení, kterým se provádí zákon ze dne 15. dubna 1920, č. 269 Sb. z. a n., pokud jde o manipulanty a djurnisty úřadů a ústavů bývalého uherského státu. — 276. Nařízení o zřízení právnické fakulty Komenského university v Bratislavě. — 277. Nařízení o zřízení nového krajského soudu a státního zastupitelství v Klatovech. — 278. Nařízení, jímž se doplňují a mění organizační řády pro poskytování úvěru živnostníkům válkou poškozeným. — 279. Nařízení o výplatě československých cenných papírů v Německu. — 280. Vyhláška o úmluvě s říší Německou ze dne 17. prosince 1920, kterou se podle čl. 297. a 298. mírové smlouvy Versailleské uvolňují některé československé cenné papíry říšskoněmeckých příslušníků.

271.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 11. srpna 1921

o doplnění vysvětlivek k celnímu sazebníku.

Na základě čl. V. a XXIII. zákona ze dne 13. února 1906, č. 20 ř. z., a čl. V. a XXV. uherského zák. čl. LIII. z roku 1907 nařizuje se:

§ 1.

Vysvětlivky vydané k celnímu sazebníku doplňují se takto:

1. K vysvětlivkám k saz. čís. 117 připojuje se tato 2. vysvětlivka:

„2. (1) Z masa zvířat saz. č. 63—72 dovážejícího z ciziny vybírá se potravní daň před vypravením zásilky z celního řízení spolu se clem. Masem rozumí se dobytek zabíjený a veškeré části jeho, syrové neb připravené, jakož i veškeré masné výrobky z nich, pokud jsou k lidskému požívání způsobilé. Zapraviti daň jest povinen, kdo maso z ciziny dováží nebo dává dovážeti. Při dovozu masa dlužno hlásiti ústně nebo písemně jméno toho, kdo jest povinen daň platiti, jakož i druh a množství masa. Celní úřad potvrdí přijatou částku v celní kvitanci, ve které uvede podstatné údaje poplatníkovy.

(2) Daň se vyměřuje buď podle váhy nebo podle kusu; zabíjený dobytek v celém kuse po-

kládá se za kus i tenkrát, když schází hlava, nohy a vnitřnosti.

Daň z masa činí:

a) podle váhy 20 h za 1 kg masa syrového a 30 h za 1 kg masa připravovaného a masných výrobků.

Zapravuje-li se daň podle váhy ze zabíjených telat a hříbat do 70 kg mrtvé váhy a ze zabíjeného dobytka skopového a kozího vsměs v kůži, sráží se 10% váhy. Zabíjený dobytek hovězí (býci, volí, krávy, buvolí a mladý dobytek), dále koně a muli zdaňují se vždy podle váhy, i když se dovážejí v celých kusech.

b) za kus:

z telat a hříbat do 70 kg mrtvé váhy 12 Kč;
z ovcí, beranů, skopců, koz a kozlů (s. č. 68), dále z jehňat a kůzlat (s. č. 69) přes 8 kg mrtvé váhy 6 Kč;

z jehňat do 8 kg mrtvé váhy 2 Kč;

z kůzlat do 8 kg mrtvé váhy 1 Kč;

z dobytka vepřového (s. č. 70) do 8 kg mrtvé váhy 2 Kč, do 18 kg mrtvé váhy 3 Kč, do 70 kg mrtvé váhy 12 Kč, do 130 kg mrtvé váhy 24 Kč a přes 130 kg mrtvé váhy 36 Kč;
z oslů a mezků 12 Kč.

(3) V místech prohlášených za uzavřená vybírá se potravní daň na čáře z masa zvířat s. č. 63—72 podle ustanovení uvedených v předchozím odstavci, z masa syrového nebo

připravovaného nebo jiných výrobků a vůbec jedlých částí ze zvířat uvedených v s. č. 73 až 75 ve výměře 30 h z 1 kg. (Zákony ze dne 14. dubna 1920, č. 262 a 264 Sb. z. a n.)“.

2. K vysvětlivkám k s. č. 118 připojuje se tento 3. odstavec:

„(3) O zdanění masitých výrobků viz 2. vysvětl. k s. č. 117.“

3. K vysvětlivkám k s. č. 128 připojuje se tento 3. odstavec:

„(3) O zdanění masitých výrobků viz 2. vysvětl. k s. č. 117.“

4. K vysvětlivkám k s. č. 131 přiřazuje se tento 8. odstavec:

„(8) O zdanění masitých výrobků viz 2. vysvětl. k s. č. 117.“

§ 2.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provéstí je ukládá se ministru financí.

Černý v. r.

Dr. Popelka v. r. Dr. Burger v. r.

Dr. Hotowetz v. r.,
též za ministra Hanačíka.

Dr. Fatka v. r. Dr. Fajnor v. r.

Dr. Gruber v. r. Dr. Mičura v. r.

Dr. Kovařík v. r. Dr. Šusta v. r.

Dr. Procházka v. r. Dr. Beneš v. r.

Dr. Brdlík v. r.

272.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 11. srpna 1921

o výrobě lihu z ovoce, bobulí a vína.

Na základě zákona z 15. dubna 1920, č. 337 Sb. z. a n., nařizuje se toto:

§ 1.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 23. září 1920, č. 540 Sb. z. a n., se zrušuje.

§ 2.

K pálení lihu z ovoce, jeho zbytků, matolin a bobulí, jakož i ze všech výrobků ovocných včetně ovocného moštu a odpadků dotýčné výroby, jest potřebí povolení ministerstva financí, které může své podřízené úřady zmocnit, aby povolení samy udělovaly.

K pálení lihu z vína, vinného moštu a vinných ssedlin jest potřebí povolení ministerstva financí v dohodě s ministerstvem zemědělství.

§ 3.

Přestupky tohoto nařízení trestají se — bez újmy případného použití důchodkových trestních předpisů — podle ustanovení § 2 zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 337 Sb. z. a n.

§ 4.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení a provedením jeho pověřují se ministři financí a zemědělství.

Černý v. r.

Dr. Popelka v. r. Dr. Burger v. r.

Dr. Hotowetz v. r.,
též za ministra Hanačíka.

Dr. Fatka v. r. Dr. Fajnor v. r.

Dr. Gruber v. r. Dr. Mičura v. r.

Dr. Kovařík v. r. Dr. Šusta v. r.

Dr. Procházka v. r. Dr. Beneš v. r.

Dr. Brdlík v. r.

273.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 11. srpna 1921,

kterým se prozatímně upravují poplatky veřejných notářů na Slovensku a v Podkarpatské Rusi.

Podle zákona ze dne 5. listopadu 1919, č. 600 Sb. z. a n., se nařizuje:

§ 1.

Poplatky veřejných notářů na Slovensku a v Podkarpatské Rusi, ustanovené nařízením býv. uherského ministerstva spravedlnosti č. 42.200/1918, zvyšují se s výjimkami v následujících ustanoveních uvedenými o 200%ní drahotní přírážku.

§ 2.

O drahotní přírážku jednostoprocenní zvyšují se poplatky ustanovené v § 7, v § 11, lit. h), i), m), y), v § 24, č. I., lit. a)—c), č. II., lit. a)—c), a v § 31, lit. b)—f); nařízení býv. uherského ministerstva spravedlnosti č. 42.200/1918.

§ 3.

Za sepsání jednoduché blanketové plné moci přísluší veřejnému notáři odměna 3 Kč.

§ 4.

Ustanovení § 11, lit. g) a r), nařízení býv. uherského ministerstva spravedlnosti č. 42.200/1918 se zrušují a nahrazují těmito ustanoveními:

„g) za ověření podpisu na listinách při ceně předmětu:

do 200 Kč včetně 1 Kč,
od 200 Kč včetně do 1000 Kč . . . 3 Kč
za každý podpis;

při ceně předmětu od 1000 Kč
včetně do 50.000 Kč, anebo ne-
dá-li se hodnota předmětu z li-
stiny zjistiti 6 Kč,

od 50.000 Kč včetně do 100.000 Kč . . . 8 Kč,

od 100.000 Kč za každých dalších
započatých 10.000 Kč více o
1 Kč, nejvíce však 50 Kč

za první podpis;

za každý další podpis 3 Kč.“

„r) Za příjem, zapsání, dočasné uschování, sčítování a vydání peněz nebo cenných papírů nebo vkladních knížek včetně sepsání stvrzenky z hodnoty v den převzetí:

a) při částkách až do 2000 Kč
včetně 1/4%

b) při částkách vyšších nežli
2000 Kč z částky 2000 Kč převyšu-
jící 1/10%.“

§ 5.

Ze zvýšení jest vyňata odměna ustanovená v § 31, lit. a), nařízení býv. uherského ministerstva spravedlnosti č. 42.200/1918.

§ 6.

Nařízení toto nabývá účinnosti za deset dní po vyhlášení a platí do konce roku 1922.

Provéstí je náleží ministru spravedlnosti.

Černý v. r.

Dr. Popelka v. r.	Dr. Procházka v. r.
Dr. Hotowetz v. r.	Dr. Fajnor v. r.
Dr. Burger v. r.	Dr. Mičura v. r.
Dr. Fatka v. r.	Dr. Šusta v. r.
Dr. Gruber v. r.	Dr. Beneš v. r.
Dr. Kovařík v. r.	Dr. Brdlík v. r.

274.

Nařízení vlády republiky Československé
ze dne 11. srpna 1921,

kterým se odkládá všeobecné sestavení nových
seznamů vnučených správců.

Podle čl. XLI. zákona ze dne 27. května
1896, č. 78 ř. z., se nařizuje:

§ 1.

Seznamy vnučených správců, jež podle
§ 156 jedn. řádu (ministerského nařízení ze
dne 5. května 1897, č. 116 ř. z.) a nařízení
vlády republiky Československé ze dne 3.
srpna 1920, č. 474 Sb. z. a n., měly soudy sdě-
lati v roce 1921, buďtež nově založeny až
v roce 1922.

Do té doby jest používati seznamů dosavad-
ních; bude-li toho zapotřebí, buďtež doplněny
nebo opraveny podle § 156, odst. 3., jedn. řádu.

§ 2.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vy-
hlášení a provede je ministr spravedlnosti.

Černý v. r.

Dr. Popelka v. r.	Dr. Hotowetz v. r.
Dr. Burger v. r.	Dr. Fatka v. r.
Dr. Gruber v. r.	Dr. Kovařík v. r.
Dr. Procházka v. r.	Dr. Fajnor v. r.
Dr. Mičura v. r.	Dr. Šusta v. r.
Dr. Beneš v. r.	Dr. Brdlík v. r.

275.

Nařízení vlády republiky Československé
ze dne 11. srpna 1921,

kterým se provádí zákon ze dne 15. dubna
1920, č. 269 Sb. z. a n., pokud jde o manipu-
lanty a diurnisty úřadů a ústav bývalého
uherského státu.

Na základě § 11 zákona ze dne 15. dubna
1920, č. 269 Sb. z. a n., nařizuje se toto:

§ 1.

Manipulantí, kteří byli ustanoveni v stát-
ních úřadech a ústavech bývalého státu uher-
ského a byli ve smyslu § 6 zákona ze dne 15.
dubna 1920, č. 269 Sb. z. a n., přijati, ustano-
vují se dnem, kterým byli přijati, kancelář-

skými oficianty; tímto dnem vztahují se na ně předpisy nařízení ze dne 25. ledna 1914, č. 21 ř. z., ze dne 27. února 1920, č. 130 Sb. z. a n., a ze dne 13. září 1920, č. 522 Sb. z. a n., a ze dne 18. února 1921, č. 72 Sb. z. a n.

Dosavadní jich služební doba, kterou dosáhnou 17. roku věku ztrávili jako manipulanti, diurnisté, plně zaměstnaní bezplatní kancelářští praktikanti, včítá se do služby rozhodně pro určení požitků dle § 12 nařízení ze dne 25. ledna 1914, č. 21 ř. z.

§ 2.

Diurnisté, kteří byli ustanoveni v státních úřadech a ústavech bývalého státu uherského, dosáhli 17. roku věku a byli ve smyslu § 6 zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 269 Sb. z. a n., přijati, ustanovují se dnem, kdy byli přijati, kancelářskými pomocníky; tímto dnem vztahují se na ně předpisy nařízení ze dne 25. ledna 1914, č. 21 ř. z., a nařízení ze dne 27. února 1920, č. 130 Sb. z. a n., a ze dne 18. února 1921, č. 72 Sb. z. a n.

Předpis ten týká se také provisorních diurnistů a kancelářských praktikantů, pokud jsou plně zaměstnaní (§ 71 nařízení ze dne 25. ledna 1914, č. 21 ř. z.).

§ 3.

Kancelářští pomocníci dle § 2 ustanovení, kteří po svém 17. roku dovršili již nebo dovrší tři léta diurnistické nebo jí podle § 2 na roveň postavené služby, buďtež nejdříve dnem přijetí (§ 6, odst. 3., zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 269 Sb. z. a n.) jmenování kancelářskými oficianty, jsou-li splněny i ostatní předepsané náležitosti odst. 1. šu 1 nařízení ze dne 27. února 1920, č. 130 Sb. z. a n.

§ 4.

Zákon ze dne 18. února 1919, č. 89 Sb. z. a n., platí i pro kancelářské pomocníky a oficianty (§§ 1 a 3) ode dne, kdy byli přijati (§ 6, odst. 3., zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 269 Sb. z. a n.), jestliže vyhovovali podmínkám tímto zákonem stanoveným, to jest dne 26. února 1919 měli zákonem žádanou služební dobu ztrávenou po dosažení 17. roku věku.

§ 5.

Zákon ze dne 23. července 1919, č. 457 Sb. z. a n., budiž u osob tomuto nařízení podrobených, pokud jich se týká, proveden se zpětnou platností k 1. říjnu 1918, avšak do dne

přijetí jich (§ 6, odst. 3., zák. z 15. dubna 1920, č. 269 Sb. z. a n.) dle uherských platových předpisů.

§ 6.

Případných doplatků, vyplývajících z provedení tohoto nařízení, budiž především použito k úhradě přeplatků, které povstaly tím, že byly zaměstnancům vypláceny požitky přiznané uherskou vládou po 28. říjnu 1918, kterážto úprava však zdejšími státem nebyla uznána.

V případech, které odůvodňují zvláštní ohledy věcné neb osobní, může ústřední úřad anebo z jeho zmocnění i úřad ministra s plnou mocí pro správu Slovenska prominouti náhradu přeplatků zcela nebo z části.

§ 7.

Nařízení toto nevztahuje se na převzaté zřízení bývalých státních uherských drah.

§ 8.

Nařízení toto jest účinným svým prohlášením; provedou je všichni ministři.

Černý v. r.

Dr. Popelka v. r.,

těž za ministra Husáka.

Dr. Hotowetz v. r.,

těž za ministra Hanačíka.

Dr. Burger v. r. Dr. Fajnor v. r.

Dr. Fatka v. r. Dr. Mičura v. r.

Dr. Gruber v. r. Dr. Šusta v. r.

Dr. Kovařík v. r. Dr. Beneš v. r.

Dr. Procházka v. r. Dr. Brdlík v. r.

276.

**Nařízení vlády republiky Československé
ze dne 11. srpna 1921**

**o zřízení právnické fakulty Komenského
university v Bratislavě.**

Na základě zákonů ze dne 27. června 1919, č. 375 Sb. z. a n., ze dne 27. května 1919, č. 290 Sb. z. a n., a ze dne 15. dubna 1920, č. 269 Sb. z. a n., se nařizuje:

§ 1.

Právnická fakulta československé státní Komenského university v Bratislavě bude

otevřena počátkem zimního semestru studijního roku 1921/22 prvním ročníkem.

§ 2.

Pro studium a státní zkoušky na této fakultě platí studijní a zkušební řád, vydaný zákonem ze dne 20. dubna 1893, č. 68 ř. z., a ze dne 27. května 1919, č. 290 Sb. z. a n., a nařízeními a instrukcemi, provádějícími oba tyto zákony, s těmito úchytkami:

1. Přednášku o dějinách práva v zemích bývalé koruny české jest konati v nejmenší výměře 4 hodin, přednášku o dějinách práva na Slovensku v nejmenší výměře 2 hodin týdenních.

2. V prvním oddílu studijním jsou posluchači povinni zúčastniti se praktického cvičení v rozsahu nejméně 2 týdenních hodin z jedné z disciplin obligatních pro připuštění k historickoprávní zkoušce státní, v druhém oddílu studijním pak dvou takových cvičení, a to jednoho z některé obligatní discipliny oboru judiciálního, druhého z oboru státovědeckého.

3. Při přednáškách i cvičeních na fakultě konaných jest přihlídnouti také k právu, platnému dosud na Slovensku, pro jehož jednotlivé obory mohou býti zřízeny i zvláštní stolice.

§ 3.

Přísné zkoušky doktorské a promoce konají se na této fakultě dle řádu, vydaného nařízením ze dne 15. dubna 1872, č. 57 ř. z., změněného nařízeními ze dne 4. května 1920, č. 324 Sb. z. a n., a ze dne 23. prosince 1920, č. 680 Sb. z. a n.

§ 4.

Maďarská právnická fakulta v Bratislavě uzavírá se koncem studijního roku 1920/21, t. j. dnem 31. července 1921.

Posluchačům této fakulty, vstupujícím do posledního ročníku, jest volno dokončiti svoje studia buď na právnické akademii v Košicích, jež se uzavře koncem studijního roku 1921 až 1922, anebo na některé právnické fakultě v republice Československé.

Při právnické akademii v Košicích bude ministrem školství a národní osvěty zřízena počátkem studijního roku 1921/22 komise pro státní zkoušky právnické a státovědecké na dobu, kterou určí ministr školství a národní osvěty. Dosud ustanovená komise pozbývá své pravomoci dnem 31. července 1921.

§ 5.

Absolventi maďarské právnické fakulty v Bratislavě a právnické akademie v Košicích mohou býti připuštěni na právnické fakultě Komenského university k státním zkouškám anebo k přísným zkouškám doktorským podle zkušebního řádu, platného dříve na Slovensku, při čemž jest však v každém případě přihlížeti v jednotlivých zkušebních předmětech k právu československému.

Pro tyto zkoušky vydá ministerstvo školství a národní osvěty zvláštní instrukci.

Ustanovení toto pozbude účinnosti dnem 31. července 1924.

§ 6.

Profesoři ustanovení a dosud vykonávající službu na maďarské právnické fakultě v Bratislavě anebo na právnické akademii v Košicích mohou býti jmenováni na některou jinou vysokou školu v republice Československé pouze dle předpisů zákona ze dne 13. února 1919, č. 79 Sb. z. a n.

§ 7.

Profesoři ustanovení a dosud vykonávající službu na maďarské právnické fakultě v Bratislavě mohou do 60 dnů od účinnosti tohoto nařízení požádati u ministerstva školství a národní osvěty za převzetí, v kterémžto případě budou dáni ministerstvem školství a národní osvěty na odpočinek a budou jim poskytnuty zaopatřovací požitky podle ustanovení § 6 zákona, č. 269 Sb. z. a n. z r. 1920.

Nepodají-li žádost ve lhůtě stanovené, má se za to, že se uplynutím této lhůty dobrovolně a bez jakýchkoli nároků vzdávají svého místa.

Po dobu jednoho roku od uzavření fakulty, t. j. do 31. července 1922, a pokud podrží řádné bydliště na území republiky, budou jim ještě vypláceny ony stálé požitky, jež jim do 31. července 1920 byly poskytovány, a to i když žádosti zmíněné v odstavci 1. nepodají.

Případná pense započte se do těchto požitků.

§ 8.

Úředníci a zřizenci ustanovení a dosud vykonávající službu na maďarské právnické fakultě v Bratislavě mohou do 60 dnů od účinnosti tohoto nařízení požádati za ustanovení při Komenského universitě v Bratislavě, jinak má se za to, že se uplynutím této lhůty

dobrovolně a bez jakýchkoli nároků vzdávají svého místa.

Podají-li žádost ve lhůtě stanovené u akademického senátu Komenského university, ale nebudou-li akademickým senátem se schválením ministerstva školství a národní osvěty ustanoveni, budou dáni ministerstvem školství a národní osvěty na odpočinek a budou jim poskytnuty zaopatřovací požitky podle ustanovení § 6 zákona, č. 269 Sb. z. a n. z r. 1920.

§ 9.

Ustanovení §§ 7 a 8 platí i pro profesory, úředníky a zřízence právnické akademie v Košicích. Lhůty v paragrafech těch uvedené počínají běžeti koncem studijního roku 1921/22, t. j. dnem 31. července 1922.

§ 10.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení a provede je ministr školství a národní osvěty.

Černý v. r.

Dr. Popelka v. r.	Dr. Hotowetz v. r.
Dr. Burger v. r.	Dr. Fatka v. r.
Dr. Gruber v. r.	Dr. Kovařík v. r.
Dr. Procházka v. r.	Dr. Fajnor v. r.
Dr. Mičura v. r.	Dr. Šusta v. r.
Dr. Beneš v. r.	Dr. Brdlík v. r.

277.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 11. srpna 1921

o zřízení nového krajského soudu a státního zastupitelství v Klatovech.

Dle § 1 zákona ze dne 26. dubna 1873, č. 62 ř. z., a §§ 7 a 64, odst. 2., zákona ze dne 29. února 1920, č. 121 Sb. z. a n., se nařizuje:

§ 1.

Pro obvody nynějších okresních soudů v Klatovech, Nové Kdýni, Nýrsku a Plánici v obvodu krajského soudu v Plzni a pro obvody nynějších okresních soudů v Sušici, Kašperských Horách a Hartmanicích v obvodu krajského soudu v Písku zřizuje se nový krajský soud a státní zastupitelství v Klatovech.

§ 2.

Soudní příslušnosti krajského soudu v Plzni jako soudu horního se toto nařízení nedotýká.

§ 3.

Nařízení toto stává se účinným dnem vyhlášení. Den počátku úřední činnosti krajského soudu stanoví ministr spravedlnosti, jenž se také provedením nařízení tohoto pověřuje.

Černý v. r.

Dr. Popelka v. r.	Dr. Fajnor v. r.
Dr. Fatka v. r.	Dr. Beneš v. r.
Dr. Procházka v. r.	Dr. Burger v. r.
Dr. Šusta v. r.	Dr. Kovařík v. r.
Dr. Hotowetz v. r.	Dr. Mičura v. r.
Dr. Gruber v. r.	Dr. Brdlík v. r.

278.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 11. srpna 1921,

jímž se doplňují a mění organizační řády pro poskytování úvěru živnostníkům válkou poškozeným.

Dle zákona ze dne 23. května 1919, č. 276 Sb. z. a n., a dle § 3, odst. 8., ústavní listiny ze dne 29. února 1920, č. 121 Sb. z. a n., se nařizuje:

Článek I.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 27. června 1919, č. 358 Sb. z. a n. (pro Čechy), nařízení téhož data, č. 359 Sb. z. a n. (pro Moravu), nařízení ze dne 21. července 1919, č. 437 Sb. z. a n. (pro Slezsko), nařízení ze dne 4. května 1920, č. 336 Sb. z. a n. (pro Slovensko), a nařízení ze dne 3. února 1921, č. 49 Sb. z. a n. (pro Podkarpatskou Rus), doplňují, případně mění se takto:

K § 4:

K odst. 4. jest připojití větu:

Právo dávat tento souhlas může zemský orgán úvěru (zemský komitét, ústřední výbor, úvěrový komitét) přenést na peněžní ústav.

Za odst. 5. vsunouti jest tento nový odstavec:

Dlužník jest dále povinen podati orgánům úvěru nebo jejich zmocněncům na jejich vyzvání průkaz o použití úvěru, jakož i vysvětlení o svých majetkových poměrech a o stavu podniku.

K § 5:

Připojení jest tyto další odstavce:

Postup věřitele (peněžního ústavu) při předčasné výpovědi a součinnost orgánů úvěru stanoví § 8, č. 5., lit. f) [pro Podkarpatskou Rus lit. e)] a § 12 (pro Podkarpatskou Rus § 10).

Povolení úvěru pozbývá platnosti, nebyli-li úvěr z jakéhokoli důvodu žadateli vyplacen do jednoho roku od povolení.

K § 7:

Odst. 4. zní napříště takto:

Má-li se povolit usnesením zemského orgánu úvěru (§ 4, odst. 4.) úvěr nad 6000 Kč nebo má-li býti úvěr prohlášen za nedobytný bez soudního zjištění nedobytnosti, jest potřeba, aby s usnesením souhlasili zástupcové státu, země a příslušné obchodní a živnostenské komory, pokud jsou činitelé tito v zemském orgánu úvěru zastoupeni. Souhlas může býti dán též písemně.

K § 8:

K odst. 1., č. 5., jest připojení v prvních čtyřech nařízeních jako lit. i) a v nařízení posledním (pro Podkarpatskou Rus) jako lit. h) :

Schvalovati dodatečná právní jednání s dlužníkem a dávat souhlas k soudním krokům proti dlužníku (§ 12).

Jako odstavec poslední jest připojení:

Rozhodování, případně vyřizování záležitostí uvedených pod č. 1. až 4., 5., lit. a), c), f) [v nařízení pro Podkarpatskou Rus lit. e)] a i) [v nařízení pro Podkarpatskou Rus lit. h)] a č. 6. až 8. a 10. v případech neodkladných může zemský orgán úvěru, případně jeho užší výbory přenést na předsednictvo s výhradou dodatečného schválení zemským orgánem úvěru nebo jeho příslušným užším výborem, pokud schválení takového dle povahy věci jest potřebí.

K § 12 (pro Podkarpatskou Rus § 10) :

Připojení jest tyto další odstavce:

Soudní smír, jakož i každé jiné ujednání peněžního ústavu s dlužníkem, kterým se mění podmínky povolení úvěru nebo které má jakýkoli vliv na závazky činitelů záruku ne-

soucích, vyžaduje schválení zemským orgánem úvěru, má-li míti právní účinek vůči činitelům záruku nesoucím.

Kroky proti dlužníku spojené se soudními útratami smí peněžní ústav o své újmě podniknouti jen v případech, kde jest nebezpečí v prodlení. V případě takovém jest peněžní ústav povinen podati současně s takovým zakřčením zprávu zemskému orgánu úvěru, vylíčiti skutkový podklad záležitosti, jakož i ckelnosti odůvodňující nebezpečí v prodlení a vyžádati si pro další zamýšlené kroky zmocnění tohoto úvěrového orgánu. Není-li nebezpečí v prodlení, smí peněžní ústav podniknouti takové kroky proti dlužníku jen se svolením zemského orgánu úvěru.

Zprávy a návrhy (na poshovění, předčasnou výpověď, soudní zakročení, schválení soudního smíru neb jiného ujednání, prohlášení úvěru za nedobytný a pod.) předkládá peněžní ústav zemskému orgánu úvěru prostřednictvím okresního, případně místního komitétu (župního, případně městského výboru), byl-li takový zřízen, jinak přímo. Předsednictvo dotčeného komitétu (výboru) předloží záležitost po případném jejím vyšetření se vším možným urychlením zemskému orgánu úvěru se svou zprávou a návrhy. Návrh předsednictva, aby úvěr byl vzhledem k očividné insolvenční dlužníkově bez exekucních, případně vůbec bez soudních kroků prohlášen za nedobytný, dlužno opatřiti projevem souhlasu aspoň jednoho zástupce státu v okresním (místním) komitétu (župním, případně městském výboru).

Peněžním ústavem ve smyslu hořejších ustanovení rozumějí se též peněžní ústavy nabývší směnky eskomptem.

Peněžní ústav, který se nepřihlásil generelně ku poskytování úvěrů, může se přihlásiti k úvěrové akci jen v příčině určitého úvěru nebo určitých úvěrů. Ústavu takovému náleží pak zastoupení v okresním (místním) komitétu (župním, případně městském výboru) jen potud, pokud předmětem jednání jsou úvěry, jež se ho týkají. V příčině povinností takových peněžních ústavů platí totéž, co shora uvedeno.

K § 13 (pro Podkarpatskou Rus § 11) :

Připojení jest tento nový odstavec:

Nedbá-li peněžní ústav při svých krocích proti dlužníku spojených se soudními útratami postupu předepsaného v předchozím paragrafu, ztrácí nárok na náhradu příslušné

části těchto útrat, jsou-li nedobytny, se strany činitelů záruku nesoucích jako příslušenství pohledávky.

K § 14 (pro Podkarpatskou Rus § 12):

Připojití jest k poslednímu odstavci větu:

Záznam pozbývá platnosti, nebyla-li řádná žádost za úvěr podána do jednoho roku od projití příslušné lhůty k podání takové žádosti.

K § 20 (pro Slovensko § 19, pro Podkarpatskou Rus § 17):

Připojití jest jako poslední odstavec:

Platy připadající na činitele záruku nesoucí jsou splatny nejdéle do 4 týdnů od vyrozumění o příslušném rozhodnutí.

K § 22 (pro Slovensko § 21, pro Podkarpatskou Rus § 18):

K poslednímu odstavci jest připojití větu:

pokud tento orgán úvěru nestanoví jiný způsob výplaty.

Článek II.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 27. června 1919, č. 358 Sb. z. a n. (pro Čechy), nařízení téhož data, č. 359 Sb. z. a n. (pro Moravu), a nařízení ze dne 4. května 1920, č. 336 Sb. z. a n. (pro Slovensko), mění se dále takto:

K § 7:

Ustanovení poslední věty posledního odstavce o rozvrhu kvoty obchodních a živnostenských komor na jednotlivé komory se zrušuje a stanoví se takto:

Kvotu připadající na obchodní a živnostenské komory hradí jednotlivé komory dle poměru úhrnného obnosu úrokových příplatků, placených za dotýčný správní rok ústavům úvěry přímo poskytujícím v jejich obvodu.

Článek III.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 27. června 1919, č. 358 Sb. z. a n. (pro Čechy), nařízení téhož data, č. 359 Sb. z. a n. (pro Moravu), a nařízení ze dne 21. července 1919, č. 437 Sb. z. a n. (pro Slezsko), doplňují se dále takto:

K § 5:

Jako odst. 4. jest vsunutí tento nový odstavec:

Přeloží-li dlužník svůj podnik do místa ležícího mimo obvod okresního (místního) komitétu, který úvěr povolil, může býti úvěr a záruka za úvěr buď na žádost dlužníkovu nebo z moci úřední převeden za souhlasu úvěrového orgánu příslušného pro nové sídlo podniku na činitele v tomto úvěrovém orgánu zastoupené. Odepře-li tento orgán svůj souhlas nebo dá-li souhlas k převedení jen části úvěru a je-li dozor nad upotřebením úvěru a péče o bezpečnost a řádné splácení úvěru peněžním ústavem, případně dosud příslušným okresním (místním) komitétem ve smyslu § 12 org. ř. přeložením podniku znemožněna nebo značně znesnadněna, může býti úvěr, případně nepřevedená jeho část předčasně vypovězena.

Článek IV.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 27. června 1919, č. 358 Sb. z. a n. (pro Čechy), doplňuje se dále takto:

K § 6:

Do zemského komitétu vysílá jednoho zástupce též Zemská rada živnostenská pro Čechy.

Článek V.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 4. května 1920, č. 336 Sb. z. a n. (pro Slovensko), doplňuje se dále takto:

K § 6:

Do ústředního výboru vysílá jednoho zástupce též Státní ústav pro zvelebování živností v Turč. Sv. Martině.

Článek VI.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Provésti je náleží ministru průmyslu, obchodu a živností v dohodě s ministrem financí a ministrem spravedlnosti.

Černý v. r.

Dr. Popelka v. r.	Dr. Procházka v. r.
Dr. Hotowetz v. r.	Dr. Fajnor v. r.
Dr. Burger v. r.	Dr. Mičura v. r.
Dr. Fatka v. r.	Dr. Šusta v. r.
Dr. Gruber v. r.	Dr. Beneš v. r.
Dr. Kovařík v. r.	Dr. Brdlík v. r.

279.

**Nařízení vlády republiky Československé
ze dne 11. srpna 1921
o výplatě československých cenných papírů
v Německu.**

Podle zákona ze dne 25. února 1919, č. 84 Sb. z. a n., nařizuje se:

§ 1.

Ustanovení §u 15 nařízení ze dne 12. března 1919, č. 126 Sb. z. a n., o výplatě neoznačených československých cenných papírů, mění se v poměru k říši Německé těmito úmluvami s vládou říšskoněmeckou:

A.

Příloha E., bod 3., k hospodářské dohodě s říší Německou ze dne 29. června 1920.

Úhrada nyní, neb budoucně splatných výplat československých cenných papírů patřících říšskoněmeckým příslušníkům a výměna nových archů kuponových a dividendových k těmto papírům prováděna bude bez újmy předpisů výnosu ministerstva financí v Praze ze dne 20. ledna 1920, č. j. 104.310-1919*) na místopřísežné prohlášení říšskoněmeckého majitele papírů, jež tento učiní

*) Ministerstvo financí v Praze.

Č. 104.310-19. V Praze, dne 20. ledna 1920.

Ústecko-Teplická dráha; v. p.
Buštěhradská dráha; výplata
slosovaných papírů a kuponů
v cizině.

Ministerstvo financí, aby usnadnilo výplatu v Německu umístěných kuponů a slosovaných titrů Ústecko-Teplické a v. p. Buštěhradské železnice i půjčky města Teplic, povoluje na návrh Allgemeine deutsche Credit-Anstalt v Lipsku (zkráceně Adca) jakožto výplatního místa svrchu uvedených papírů, vypláceti slosované tyto papíry a kupony, jak bylo při poradách v té věci usneseno, odchylkou od § 15, odst. 4., vládn. nař. z 12. března 1919, č. 126 Sb. z. a n., za těchto podmínek:

A. Majitel papíru opatří si a předloží nejprve potvrzení svého příslušného policejního úřadu, že dne 12. března 1919 měl řádné bydliště mimo území republiky Československé a že téhož dne uplynul aspoň jeden rok, po který takové bydliště již měl; dále

B. 1. pokud jde o papíry deponované u peněžních ústavů v otevřeném depot, předloží majitel papírů potvrzení těchto ústavů, že papíry byly dne 12. března 1919 a dosud jsou u nich v úschově;

u svého příslušného německého finančního úřadu a jež vyhotoví se trojmo dle příloženého vzoru.

První z těchto tří stejnopisů místopřísežných prohlášení uloží se ve spisech dotyčného finančního úřadu, který také druhý stejnopis určený pro Československou republiku podrží a třetí stejnopis s úředním potvrzením vrátí straně. Zároveň označí finanční úřad neb orgán jím zmocněný cenné papíry, které strana při místopřísežném prohlášení předložila.

Stejně označiti jest cenné papíry, na které vztahuje se nařízení ministerstva financí ze

2. pokud jde o papíry, jež nalézájí se buď v bezpečnostních schránkách nebo v soukromém držení, musí majitel papíru prokázati, nebo aspoň pravděpodobně doložiti korespondenci, knihami, po případě dovoláním známosti svých poměrů u banky a pod., že papíry jsou jeho vlastnictvím a nalézaly se dne 12. března 1919 mimo obvod republiky Československé. Pouhé prohlášení strany, třeba nabídkou přísahy doložené, nestačí.

Bude-li důkaz takto (ad B. 2.) stranou podaný dle zásad svědomitého obchodu postačitelý, vydá „Adca“ „affidavit“, v němž výslovně podotkne, která nabyla přesvědčení o pravdivosti udání strany.

Nebude-li průkaz postačitelý, zašle „Adca“ výpovědi strany a předložené snad doklady ministerstvu financí k rozhodnutí.

Ad B. 1. a 2. Vždy zkoumati jest také, je-li osoba papíry k výplatě předkládající též jich vlastníkem. Není-li tomu tak, nutno požadovati doklady ad A. i B. od vlastníka papíru.

C. Potvrzení ad A., ad B. 1. i affidavit ad B. 2., 2. odst., zmíněná musí býti ověřena řádným zastoupením republiky Československé v Německu.

V případě B. 1., je-li deponent zároveň vlastníkem papírů, není nutno, aby též „Adca“ ověřovala osvědčení čelnějšího peněžního ústavu o úschově papírů, resp. vydávala tu zvláštní affidavit, nicméně jest navržené spoluověření „Adcy“ jakožto znalkyně poměrů vítáno.

Navržené formuláře byly, pokud nutno, doplněny, zejména též vzorcem osvědčení, jež vydávati bude „Adca“ v případech svrchu ad B. 2. zmíněných, a jsou v opisech připojeny.

Povolení toto vydává se zatím pouze pro Allgemeine deutsche Credit-Anstalt v Lipsku a pro papíry svrchu zmíněné.

Ministerstvo financí jest však ochotno rozšířiti povolení to i na papíry jiné, pro něž jest „Adca“ výplatním místem, budou-li sem papíry ty blíže udány. Po případě mohlo by býti stejné povolení dáno i jiným ústavům nebo korporacím v Německu, pokud by skýtaly dostatečné záruky přesného a objektivního postupu při vydávání osvědčení výplatních.

Ministr financí:

Sonntág v. r.

dne 20. ledna 1920, při čemž stačí pro označení průkaz dle tohoto nařízení.

Dalších náležitostí není třeba. Při dalších výplatách takto označených cenných papírů nežádá se již místopřísežného prohlášení.

Označení cenných papírů, při čemž nejen pláště, nýbrž i talony do 31. prosince 1923 dospělé a neoddělené, dospívající kupony úředním razítkem označujícího úřadu způsobem naprosto stejným opatřiti jest, provedeno budiž pokud možno nejdříve, nejdéle do 15. září 1920.

Místopřísežná prohlášení sebraná pro Československou republiku bud'tež zároveň s tabelárními seznamy cenných papírů, tvořícími nedílnou součást těchto prohlášení, zaslána československé vládě příslušnými finančními úřady nejpozději do 15. října 1920.

Německé finanční úřady jsou podle § 156 říšského trestního zákona příslušny přijímati tato místopřísežná prohlášení.

Německé finanční úřady, jakož i banky, které činný jsou jako místa výplatní, jsou povinny, dozví-li se o jednání, jež se nesrovnávají s místopřísežným prohlášením, oznámiti je hned státnímu zastupitelství k dalšímu stíhání.

Splatné výplaty uhradí a kuponové a požitkové listy vymění se jen tehdy, bude-li Německo československým státním příslušníkům, nebo osobám, které se dne 12. března 1919 již déle než jeden rok zdržovaly v Československé republice, vypláceti cenné papíry i kupony a požitkové listy, které byly v Československu označeny dle nařízení ze dne 12. března 1919, čís. 126 Sb. z. a n., o soupisu a označení cenných papírů, stejně jako tuzemcům.

Příloha k číslu 3. přílohy E. (ustanovení finanční).

Vzor.**Finančnímu úřadu**

v

Abych mohl vybrati hodnotu kuponů a tažených kusů dole uvedených cenných papírů....., nové kuponové archy k dole vyznačeným hodnotám, činím toto

prohlášení na místě přísahy:

1. a) Nynější řádné moje bydliště jest mimo území Československé republiky v..... a již 12. března 1919 bylo řádné moje bydliště mimo území této republiky, totiž v.....

V době od 12. března 1918 do 12. března 1919 nezdržoval jsem se (trvale) v československém státním území a ani tehdy ani nyní nejsem československým státním příslušníkem.

Byl jsem tenkrát..... a nyní jsem.....

.....státním příslušníkem.....

1. b) Námi zastoupená.....měla již dne 12. března 1919 a v době od 12. března 1918 do 12. března 1919 svoje sídlo mimo československé území státní. Odbočky v uvedené době na území Československé republiky neměla. Byla a jest společností dle německého práva se sídlem v.....
2. Cenné papíry na zadní straně tohoto prohlášení uvedené nalézaly se i s talony a kupony již dne 12. března 1919 mimo území Československé republiky v..... a ani po této době nebyly dopraveny do území této republiky.
3. Nabyl jsem (mnou zastoupená.....nabyla) cenných papírů na zadní straně uvedených v roce..... koupí, darem, dědictvím. Jsou mým vlastnictvím (vlastnictvím mnou zastoupené.....).
4. Výplata cenných papírů a kuponů a výměna nových kuponových archů neděje se ani přímo ani nepřímo pro účet osoby, která měla cenné papíry s talony a kupony dle nařízení Československé republiky ze dne 12. března 1919, č. 126 Sb. z. a n., o soupisu a označení cenných papírů, přihlasiti a k označení předložiti, nýbrž děje se výlučně pro můj vlastní účet (pro účet mnou zastoupené.....).

.....dne.....1921.

Podpis:

Poznámka: Vzorec tento jest určen nejen pro osoby fyzické, nýbrž i pro veřejné obchodní společnosti, společnosti komanditní, jakož i pro právnické osoby, akciové společnosti, akciové společnosti komanditní, společnosti s ručením omezeným, společenstva, zapsané spolky, dále pro korporace veřejného práva a budiž dle toho vyplněn. Co se nehodí, budiž škrtnuto. Může-li za společnost obchodní, právnickou osobu, nebo korporaci činiti po právu závazná prohlášení toliko několik osob společně, budiž místopřísežné prohlášení jimi společně učiněno.

S E Z N A M.

Běžné číslo	Přesné označení cenných papírů dle druhu	Serie, litera, číslo	Jmenovitá hodnota	Míra úroková	Lhůta splatnosti úroků

B.

Ujednání z dne 13. listopadu 1920.

1. Lhůta ku podání místopřísežných prohlášení a okolkování československých cenných papírů prodlužuje se tak, že končí vždy za 3 měsíce po té, kdy vláda německá obdrží úřední seznam československých cenných papírů, které vláda československá poříditi má. Lhůta vztahuje se vždy jen na papíry uvedené v dotyčných seznamech. Lhůta k odeslání druhého stejnopisu místopřísežných prohlášení a seznamů okolkovaných papírů stanoví se dalším měsícem.

Prozatím budiž v Německu úředně vyhlášeno, že lhůta prve jmenovaná trvá do 15. ledna 1921.

Jednotlivé lhůty nejsou lhůtami propadnými. Bylo-li místopřísežné prohlášení včas odevzdáno, může okolkování ve výjimečných případech i po uplynutí lhůty býti provedeno. Ustanovení tohoto odstavce není určeno pro veřejnost.

2. Československá vláda zašle vládě německé co nejdříve seznam všech cenných papírů, povinných okolkováním. Dodatky k ně-

mu budou německé vládě zaslány vždy ihned, jakmile zjištěny budou další cenné papíry jako československé.

Mimo to zašle československá vláda co nejdříve vládě německé seznam, v němž uvede jest hypotekárně zajištěné nebo z důvodu se-státnění vydané cenné papíry drah, které jsou provozovány státem československým a výhradně na jeho území leží.

Ze skutečnosti, že byl zmíněný seznam zaslán, z okolkování svrchu uvedených cenných papírů a z vyplácení takových splatností zálohou nelze až do konečného vyřešení otázky, jsou-li tyto papíry československé, odvozovati povinnosti československého státu vypláceti tyto splatnosti, a to ani povinnosti co do trvání pohledávky, ani co do jejího obsahu a způsobu platby.

3. Zásadně jest okolkovati všechny pláště a talony, tyto nehledíc na dospělost, jakož i všechny úrokové kupony, dividendové kupony a vylosované kusy, které po 30. červnu 1920 dospěly nebo staly se splatnými.

Okolkování zahrnuje všechny úrokové kupony splatné do 10. května 1923, dále všechny dividendové kupony za obchodní léta až do konce roku 1922.

Pokud při dosavadním okolkování talony dospěle před 1. červencem 1920 nebo úrokové kupony, dividendové kupony a vylosované kusy v době od 1. července do 21. srpna 1920 splatné nebo dospěle okolkovány nebyly, má při tom zůstat. Nové archy se vydávají a splatnosti se vyplácejí v těchto případech na místopřísežné prohlášení již učiněné.

Pokud okolkování provedeno bylo nebo bude, aniž by ho bylo potřebí, nevzniká z toho vlastníkově právní újma, zvláště nesmí býti proto, byly-li jen ostatní předpoklady splněny, výplata odpírána.

4. a) Nalézají-li se československé cenné papíry německých státních příslušníků bydlících v Německu na území republiky Rakouské, stačí k výplatě splatností rakouské kontrolní označení. Převezou-li se takové cenné papíry po kontrolním označení do Německa, není potřebí místopřísežného prohlášení ani okolkování v Německu.

Jsou-li československé cenné papíry německých státních příslušníků bydlících v Německu uloženy v jiné zemi mimo Československou republiku a v takových státech, s nimiž bylo Německo ve válečném stavu, může okolkování provést příslušný německý konsulát podle ustanovení odst. 2. č. 3. přílohy E. hospodářské dohody z 29. června 1920.

b) Byly-li pláště nebo archy v Československé republice označeny, jest i ostatní části československých cenných papírů, jež nalézají se mimo tento stát, ještě dodatečně v republice Československé označiti. Poplatek za to nesmí však býti vyměřen. Když byly dotyčné části cenných papírů označeny, buďtež podatelé ihned vráceny.

c) Jsou-li pláště a archy československých cenných papírů v obvodech různých německých finančních úřadů, má německá vláda na vůli, aby okolkování částí dala provést různými příslušnými úřady finančními podle dokladů vyžadovaných hospodářskou dohodou.

d) Ztratily-li se části československých cenných papírů, lze povolit okolkování částí zbylých, bude-li prokázáno, že o částech ztracených zahájeno bylo úředně řízení umořovací.

5. Místopřísežné prohlášení může podati každý v Německu bydlící vlastník československých cenných papírů, jež jsou v Německu, pokud 12. března 1919 na území republiky Československé nebydlel, nebo se na něm v době od 12. března 1918 do 12. března 1919 (trvale) nezdržoval, a pokud se cenné papíry 12. března 1919 na území Československé re-

publiky nenalézaly a dodatečně se tam nedostaly.

Říšští Němci, kteří bydlí v cizině mimo republiku Československou, mohou místopřísežné prohlášení podati u německého finančního úřadu i tehdy, když se jejich československé cenné papíry nalézají v cizině mimo Československou republiku. Tehdy mohou cenné papíry býti okolkovány také u dotyčného německého finančního úřadu.

Tato úprava nedotýká se ustanovení mírových smluv, jež byly uzavřeny po skončení světové války. Rovněž nemá tím býti předstížena úprava, jež by snad ujednána byla vládou československou s jinými státy.

Není-li jisto nebo nelze-li vyšetřiti, kdo jest vlastníkem československých cenných papírů, je-li vlastnictví jich sporné, nebo nepodá-li vlastník cenných papírů místopřísežného prohlášení nejpozději 4 neděle před uplynutím lhůty okolkovací, může řádný majitel cenných papírů, na př. schovatel, správce, zástavní věřitel, opatrovník, podati místopřísežné prohlášení za vlastníka, pokud mu jsou známy skutečnosti, jež k místopřísežnému prohlášení opravňují.

6. Změnilo-li se v době po 12. březnu 1919 vlastnictví československých cenných papírů jiným právním jednáním nežli všeobecnou právní posloupností, na př. koupí, přijetím místo placení, darováním, nutno podle dosavadních újednání prokázati, že 12. března 1919 známé předpoklady byly dány. Došlo-li ke změně vlastnictví po 12. březnu 1919 bursovním obchodem nebo prostřednictvím banky nebo bankéře, postačí, bude-li s místopřísežným prohlášením předložen finančnímu úřadu list závěrečný nebo písemné potvrzení banky nebo bankéře o způsobu nabytí cenného papíra.

Pro tyto případy vsune se mezi č. 2. a 3. předtisku místopřísežného seznání toto prohlášení 2. a):

„Nejsou mi (nám) známy skutečnosti, z nichž by plynulo, že se cenné papíry označené na druhé straně pod č. dne 12. března 1919 nalézaly na území republiky Československé a že by se kdy po této době na území tohoto státu byly dostaly. List závěrečný předkládám(e) žádaje(íce) jej nazpět. Potvrzení. příkládám(e).“

Z mého (našeho) jmění ukládá se mi (nám) dávka z majetku.“

V daném případě nechť škrtně podatel místopřísežného prohlášení číslo 2. předtisku.

7. Přijala-li banka, po případě bankéř, neb u obchodního soudu protokolovaná firma před 21. srpnem 1920 nekolované kupony úrokové, kupony dividendové a vylosované kusy československých cenných papírů místo placení, nebo nabyly-li jich jinak, připouští se jich výplata, podá-li nynější vlastník úrokových kuponů, dividendových kuponů, nebo vylosovaných kusů místopřísežné seznání podle předepsaného vzoru a po případě — škrtna zároveň prohlášení pod číslem 2. — prohlásí, že mu nejsou známy skutečnosti, z nichž by plynulo, kdo by byl 12. března 1919 vlastníkem kusů, že by se tehdy byly nalézaly na území republiky československé a že by se mezitím tam byly dostaly.

8. Československá vláda se postará, aby československé cenné papíry, opatřené německým kolkem, byly na bursách jejího území dodatečně.

9. Pokud by podle přílohy E. hospodářské dohody a podle tohoto souhlasného sjednání některé případy zůstaly ještě nevyjasněny, upraví je vláda československá na žádost uspokojivě co nejdříve podle potřeby hospodářského života, ujišťujíc, že dbáti bude blahovolně dotčených zájmů hospodářských.

10. Pokud by podle těchto souhlasných sjednání bylo potřebí změny (doplňků nebo škrtnů) předtisku místopřísežného prohlášení, která však v tomto zápisu není výslovně uvedena, jsou německé finanční úřady oprávněny změny ty podle duchu a smyslu těchto sjednání připustiti.

11. Ujednána shoda o tom, že opatření nutná k provedení těchto sjednání co nejdříve budou učiněna.

12. Československá vláda zašle co nejdříve tato sjednání německé říšské vládě s návrhem, aby je vzala se souhlasem na vědomí.

Kdyby říšskoněmecká vláda navrhla v jednotlivých bodech změny a doplňky, nebude tím dotčeno provádění ostatních sjednání.

V Praze dne 13. listopadu 1920.

C.

Ujednání ze dne 17. prosince 1920.

1. Výhrada třetího odstavce bodu 2. ujednání ze dne 13. listopadu 1920 o povinnosti

československého státu k výplatě cenných papírů týká se pouze železničních papírů, uvedených v odstavci druhém bodu 2., s nimiž, pokud jde o okolkování, nakládati jest stejně jako s papíry československými.

Souhlasí se, že seznam zmíněný v bodu 2., odst. 2., zápisu ze dne 13. listopadu 1920 obsahovati má jen železniční papíry uvedené v bodu B. zvláštního zápisu ze dne 12. listopadu 1920 o výplatě obligací a kuponů soukromých drah sestátněných vládou starého Rakouska.*)

2. Ujednání bodu 4. a), odst. 1., ujednání ze dne 13. listopadu 1920 rozšiřuje se potud, že rakouské kontrolní označení československých cenných papírů může bez ohledu na bydliště a státní příslušnost majitele papírů býti říšskoněmeckým výplatnám podkladem pro výplatu splatností a pro vydání nových kuponových archů stejně jako označení československé.

Jsou-li tudíž cenné papíry opatřeny rakouskou kontrolní značkou nebo československy označeny, není vůbec potřebí místopřísežného prohlášení ani okolkování v Německu.

Se stanoviska československé vlády není námitek proti dodatečnosti československých cenných papírů opatřených rakouskou kontrolní značkou na německých bursách.

3. Československá vláda zašle Allgemeine Deutsche Credit-Anstalt v Lipsku žádaný počet otisků československého označovacího razítka pro cenné papíry.

*) B. Pokud se týče ostatních drah: Obligace drah starým Rakouskem od soukromých společností převzatých a sestátněných a příslušné kupony budou, pokud bude zachován též formální postup jako při ostatních cenných papírech, honorovány tehdy,

a) jedná-li se o dráhy, jejichž těleso leží výlučně v území československé republiky, a jež nesouvisí právně s některou drahou, která jen z části probíhá územím československé republiky, na př. Polabská dráha nebo Jihoseveroněmecká spojovací dráha, obě v poměru ke dráze Severozápadní,

b) jsou-li dotčené obligace na nich zajištěny hypotekárně a

c) neznají-li splatností na výplatu ve zlatě, při čemž v případě, že znějí na výplatu ve stříbře rakouské měny, podle § 9 třetího dílu cís. nař. ze dne 21. září 1899, č. 176 ř. z., rovná se jeden zlatý dvěma korunám,

to vše bez prejudice pro provedení čl. 203. mírové smlouvy St.-Germainské a v předpokladu, že proti této dohodě nebude reparační komise činiti žádných námitek.

4. Československé cenné papíry, které byly v Československé republice podle § 2, lit. b), nařízení ze dne 12. března 1919 pouze sepsány, nikoli však označeny, mohou býti vypláceny buď podle § 15, odst. 3., tohoto nařízení, budou-li do Československé republiky dovezeny a zde označeny, nebo mohou býti okolkovány a vypláceny na místopřísežné prohlášení stejně jako cenné papíry vůbec nepsané.

Při tom jest zásadně vyloučeno dvojí vybrání evidenčního poplatku československého.

Cenné papíry budou označeny co nejdříve podatelé opětně vráceny.

5. Výhoda poskytnutá v bodu 5., odst. 1., ujednání ze dne 13. listopadu 1920 majitelům československých cenných papírů bydlícím v Německu rozšiřuje se na všechny vlastníky československých cenných papírů, které se nalézají v Německu, pokud dotyčné osoby nebydlí v Československé republice.

6. Výhrada bodu 5., odst. 3., ujednání ze dne 13. listopadu 1920 o vztazích mezinárodních platí o celém obsahu ujednání ze dne 13. listopadu 1920 i tohoto zápisu.

7. Bod 11. ujednání ze dne 13. listopadu 1920 o potřebných opatřeních, aby sjednání byla provedena, vztahuje se i na tento zápis.

§ 2:

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedením jeho pověřuje se ministr financí.

V Praze dne 17. prosince 1920.

Černý v. r.

Dr. Hotowetz v. r.,

též za ministra Hanačíka.

Dr. Burger v. r. Dr. Procházka v. r.

Dr. Fatka v. r. Dr. Fajnor v. r.

Dr. Fopelka v. r. Dr. Mičura v. r.

Dr. Gruber v. r. Dr. Šusta v. r.

Dr. Kovařík v. r. Dr. Beneš v. r.

Dr. Brdlík v. r.

280.

Vyhláška ministerstva financí a ministerstva obchodu

ze dne 11. srpna 1921

o úmluvě s říší Německou ze dne 17. prosince 1920, kterou se podle čl. 297. a 298. mírové smlouvy Versailleské uvolňují některé československé cenné papíry říšskoněmeckých příslušníků.

1. Československá vláda neklade důrazu na to, aby byly podle nařízení říšskoněmecké vlády z 12. května 1920 (Německý říšský věstník a pruský státní věstník č. 102 z r. 1920) přihlášeny a zabaveny československé ukládací papíry, prioritní obligace a jiné pevně zúročitelné dlužní úpisy.

Toto prohlášení dává vláda československá jen potud, pokud jest podle smlouvy Versailleské oprávněna.

2. Československá vláda svoluje vůbec, aby uvolněny byly úrokové kupony a vylosované kusy československých ukládacích papírů, priorit a jiných pevně zúročitelných dlužních úpisů zabavené podle nařízení německé říšské vlády ze dne 12. května 1920.

Naproti tomu s uvolněním dividendových kuponů a vylosovaných kusů československých akcií souhlasí jen potud, pokud jejich splatnost po 12. květnu 1920 nastala a do konce roku 1920 nastane, avšak jen s podmínkou, že zabaveny zůstanou nevylosované akcie a jejich příště splatné dividendové kupony, jakož i požitkové listy, jež snad budou vydány za vylosované akcie.

Zvláště svoluje se, aby za uvedených podmínek uvolněny byly dividendové kupony Dučcovsko-Podmokelské a Ústecko-Teplické dráhy za rok 1919 a akcie posléze zmíněné společnosti, jež byly 1. července 1920 vylosovány.

Dr. Hotowetz v. r.,
též za ministra Hanačíka.